

عنوان مقاله:

بکارگیری روش قصه گوئی به منظور آموزش تاریخ به کودکان در موزه

محل انتشار:

سومین همایش ملی آموزش تاریخ (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

اعظم صفی پور - دانشجوی دکتری پژوهش هنر- دانشکده هنر و معماری- دانشگاه تربیت مدرس

رضا افهمی - دانشیار گروه پژوهش هنر- دانشکده هنر و معماری - دانشگاه تربیت مدرس

مرجان کیان - دانشیار گروه آموزشی برنامه ریزی درسی- دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی- دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

قصه گوئی از جمله روشهای موثری است که از گذشته گرچه به منظور سرگرم کردن کودک بوده، اما بعد آموزشی نیز داشته است. در میان روشهای آموزش در موزه به کودکان قصه گوئی شیوه آموزشی مفیدی است که جهت انتقال مفاهیم، رشد خلاقیت و آگاهی بیشتر و پرورش کودک می توان بکار برد. رویکرد مطرح انتقال مفاهیم به شیوه ای غیرمستقیم در چارچوب نوع موزه تعریف خواهد شد. ساختار موزه در شکل گیری قصه و ابزارهای مورد استفاده جهت بیان قصه در موزه ها به منظور بالا بردن سطح یادگیری و فهم کودکان تاثیر مطلوبی خواهد داشت و باعث ایجاد علاقه و انگیزه بیشتر در کودکان خواهد شد. هر موزه متناسب با نوع و عملکرد از شیوه قصه گوئی خاصی بهره خواهد گرفت، هدف از این نوشتار بررسی تاثیر مطلوب قصه و روشهای ارائه آن در موزه به منظور آموزش تاریخ و یادگیری بهتر می باشد. این مقاله به روش کاربردی و با تحلیل کیفی و توصیفی به بهره گیری از شیوه قصه گوئی در موزه می پردازد و برای این منظور راهکارهایی ارائه می-دهد. همچنین عوامل موثر در شیوه بکارگیری از این روش مورد بررسی و سنجش قرار گرفته است. نتایج پژوهش رابطه میان فضای موزه، راهنما، اشیاء را در نوع قصه و نحوه آموزش تاریخ موثر دانسته، از اینرو متناسب با سن، الگوهای متفاوتی استفاده می شود. روش قصه گوئی نسبت به سایر گزینه ها همچون بازی در امر پرورش خلاقیت و فهم بهتر برخی مفاهیم مزیت و برتری دارد. همچنین از بعد اجرایی نیز در موزه کارآمدتر است.

کلمات کلیدی:

آموزش در موزه، قصه گوئی، کودک، موزه های باستانشناسی و تاریخ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1393585>

